II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 7 oktober 1986

tot aanvaarding van verbintenissen in het kader van de anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van siliciumcarbide van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie, en houdende beëindiging van het onderzoek aangaande genoemde invoer van dit produkt van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen, Tsjechoslowakije, de Sovjetunie en Joegoslavië

(86/497/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), inzonderheid op de artikelen 10 en 11,

Na overleg in het kader van het in bovengenoemde verordening bedoelde Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt :

A. Procedure

(1) In mei 1984 ontving de Commissie een klacht van de European Council of Chemical Manufacturers' Federations (CEFIC) namens alle communautaire producenten van siliciumcarbide.

(2) De klacht bevatte bewijsmateriaal betreffende dumping en daaruit voortvloeiende aanzienlijke schade, dat voldoende werd geacht voor het inleiden van een procedure. De Commissie maakte derhalve door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (2) de inleiding van een anti-dumpingprocedure bekend betreffende de invoer in de Gemeenschap van siliciumcarbide, vallende onder post 28.56 A van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met NIMEXE-code 28.56-10, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Tsjechoslowakije, Noorwegen, Polen, de Sovjetunie, Spanje en Joegoslavië en maakte een aanvang met een onderzoek.

(3) De Commissie stelde de naar haar weten betrokken exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van de uitvoerende landen en de indieners van de klacht hiervan officieel in kennis en gaf de rechtstreeks betrokken partijen gelegenheid hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken gehoord te worden.

(4) Alle bekende producenten en exporteurs, alsmede de meeste van de bekende importeurs, deelden hun standpunt schriftelijk mede of tijdens hoorzittingen die aan al degenen die daarom hadden verzocht werden toegestaan.

(5) Voorts werden opmerkingen gemaakt namens verenigingen van gebruikers en door gebruikers zelf.

(6) De Commissie heeft alle gegevens die zij met het oog op een voorlopige vaststelling nodig achtte verzameld en geverifieerd bij de volgende ondernemingen, en waar nodig een onderzoek ingesteld te hunnen kantore :

(1) PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.

(2) PB nr. C 202 van 1. 8. 1984, blz. 5.

EEG-producenten

— Elektroschmelzwerk Kempten GmbH, München, Bondsrepubliek Duitsland
— Lonza-Werke GmbH, Waldshut-Tiengen, Bondsrepubliek Duitsland
— Pechiney Electrometallurgie (ex SOFREM), Parijs, Frankrijk
— Samim Abrasivi SpA, San Michele all'Adige, Italië.

Niet-communautaire producenten en exporteurs

— Navarro SA, Madrid, Spanje
— Arendal Smelteverk A/S, Eydehavn, Noorwegen
— Norton A/S, Lillesand, Noorwegen
— Orkla Exolon A/S & Co., Orkanger, Noorwegen
— Tovarna Dusika, Ruse, Joegoslavië
— Vertegenwoordiging van de China National Machinery and Equipment Import & Export Corporation, Keulen, Bondsrepubliek Duitsland.

EEG-importeurs

— Intermat SA, Luik, België
— SA Barascud Abrasifs-Chimie, 81102 Castres, Frankrijk
— Société Derognat et Cie, 21200 Comblanchien, Frankrijk
— DFG (Gremilliet), 88207 Remiremont, Frankrijk
— Mineralien-Werke Duisburg GmbH, Duisburg, Bondsrepubliek Duitsland
— Mineralien-Werke Kuppenheim GmbH, Kuppenheim, Bondsrepubliek Duitsland
— Alfred Hempel GmbH & Co., Düsseldorf, Bondsrepubliek Duitsland
— Kerimpex Handelsgesellschaft GmbH, Selb, Bondsrepubliek Duitsland
— Werner Kessl Gießereibedarf GmbH, Bärnwinkel, Bondsrepubliek Duitsland
— Gesellschaft für Metallurgie Hafner und Polte GmbH, Düsseldorf, Bondsrepubliek Duitsland
— Wilfried Post GmbH, Gut Junkerswald, Bondsrepubliek Duitsland
— Thyssen Schulte Metallurgie GmbH, Dortmund, Bondsrepubliek Duitsland
— Smyris Abrasivi Srl, Pero (MI), Italië
— Veneta Mineraria SpA, Milano, Italië
— Carborundum Abrasives GB Ltd, Manchester, Verenigd Koninkrijk
— Union Carbide UK Limited, Glossop, Verenigd Koninkrijk
— Tennant Metallurgical Ltd, Sheffield, Verenigd Koninkrijk.

(7) Het dumpingonderzoek had betrekking op de periode van 1 juli 1983 tot en met 30 juni 1984.

(8) Overeenkomstig artikel 380, lid 3, van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, zullen de resultaten van het onderzoek met betrekking tot de invoer uit Spanje afzonderlijk worden behandeld, in overeenstemming met het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 812/86 van de Raad van 14 maart 1986 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping tussen de Gemeenschap van de Tien en de nieuwe Lid-Staten of tussen de nieuwe Lid-Staten gedurende de periode van toepassing van de overgangsmaatregelen omschreven in de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal (1).

B. Normale waarde

Joegoslavië

(9) In het geval van Joegoslavië vervaardigt de enige producent slechts twee basiskwaliteiten zwart siliciumcarbide, die blijkens de voorgelegde bescheiden in halfafgewerkte staat worden uitgevoerd. Aangezien derhalve geen binnenlandse verkoopprijzen beschikbaar waren om de normale waarde op te baseren, werd in dit geval — evenals bij Noorwegen (zie de overwegingen 15 tot en met 17) besloten, gebruik te maken van aangenomen waarden. Er werd rekening gehouden met de volledige produktie-, afzet- en algemene kosten voor het produkt gedurende de onderzoekperiode, zoals vastgelegd in de kostenrekeningen van de producent. Deze kosten werden verhoogd met een redelijke winst, gebaseerd op hetgeen deze producent gewoonlijk op zijn binnenlandse markt verdient met verkopen van kunstkorundum, een soortgelijk produkt.

Landen zonder markteconomie

(10) De resterende onder het onderzoek vallende uitvoer komt, behalve wat Spanje (in overweging 8 genoemd), alsmede Noorwegen betreft, uit landen met staatshandel. Ten einde te bepalen of de invoer uit deze landen met dumping plaatsvond, diende de Commissie rekening te houden met het feit dat de Volksrepubliek China, Tsjechoslowakije, Polen en de Sovjetunie geen markteconomie hebben en dat de vaststellingen derhalve dienen te worden gebaseerd op de normale waarde in een land met markteconomie. In dit verband hadden de indieners van de klacht de markt van Joegoslavië voorgesteld.

(11) De Commissie besloot deze suggestie niet aan te nemen om de volgende redenen. De tariefpost voor siliciumcarbide bestrijkt een grote reeks kwaliteiten van de betrokken produkten, met een even grote reeks marktprijzen ; de produkten worden in de eerste plaats gebruikt voor toepassingen in slijpmiddelen, vuurvast materiaal en op metallurgisch gebied. Zoals hierboven reeds in overweging 9 is vermeld, werd geconstateerd dat de Joegoslavische producent slechts twee produktkwaliteiten vervaardigde, die in halfafgewerkte staat werden uitgevoerd. Gezien deze feiten en in het bijzonder de

(1) PB nr. L 78 van 24. 3. 1986, blz. 1.

uiterst beperkte reeks produktkwaliteiten, alsook het onvolledige produktieproces dat blijkbaar door deze producent wordt gehanteerd, was de Commissie niet van mening dat de in Joegoslavië vastgestelde normale waarden een technisch bevredigende grondslag zouden vormen voor het bepalen van de normale waarde met betrekking tot de bij de procedure betrokken exporteurs in landen zonder markteconomie.

(12) De Spaanse producent bleek een volledig produktieproces te hebben en een redelijk omvangrijke reeks produktkwaliteiten, die als eindprodukten werden verkocht, niet alleen voor uitvoer maar hoofdzakelijk op de binnenlandse markt. De Commissie koos echter niet deze alternatieve grondslag voor het bepalen van de normale waarde in exporterende landen zonder markteconomie, wegens de betrekkelijk beschermde aard van de Spaanse markt en het feit dat er op deze markt slechts één producent is.

(13) De Commissie kwam tot de conclusie dat het passend en niet onredelijk zou zijn de normale waarde voor de exporteurs in landen zonder markteconomie te bepalen op basis van de aangenomen waarde in Noorwegen. De volledigheid van het gamma van verkochte produktkwaliteiten en van het door de Noorse producenten gebruikte produktieprocédé vormde een belangrijke factor bij deze conclusie. Het feit dat, zoals hierna opgemerkt (overweging 15), de beperkte aard van de Noorse markt het in de meeste gevallen noodzakelijk maakte uit te gaan van aangenomen waarden in plaats van binnenlandse prijzen, werd niet als nadelig voor de exporteurs in landen zonder markteconomie beschouwd, gezien het betrekkelijke voordeel dat de Noorse ondernemingen bij deze hoog energie-intensieve soort van produktie genoten.

(14) Verscheidene exporteurs en één importeur maakten bezwaar tegen het gebruik van Noorwegen als soortgelijk land voor het bepalen van de normale waarde, waarbij zij wezen op verschillen in de fysische eigenschappen van de produkten die in enkele van de landen zonder markteconomie worden vervaardigd, ten opzichte van de in Noorwegen vervaardigde produkten. Het antwoord van de Commissie op deze bezwaren was, dat het brede gamma van produktkwaliteiten waarvoor in Noorwegen normale waarden werden vastgesteld, reeds een betere vergelijking van elk van deze produktkwaliteiten mogelijk maakt met die welke worden verkocht door exporteurs in landen zonder markteconomie. Voor zover er na deze vergelijking van de dienstige produktkwaliteiten nog verschillen in fysische eigenschappen bleven bestaan, konden deze worden opgelost door toepassing van aftrekbedragen als uiteengezet in afdeling D, „Vergelijking", hierna. Terwijl de bovengenoemde exporteurs geen voorstellen deden ten aanzien van alternatieve soortgelijke landen, oefende de genoemde importeur daarentegen kritiek uit op de beslissing van de Commissie om Joegoslavië voor dit doel buiten beschouwing te laten, en hij stelde daarbij dat de voor deze beslissing in overweging 11 aangevoerde redenen niet overeenstemden met de werkelijke positie van de Joegoslavische producent. Er werd echter geen bewijsmateriaal voor deze beweringen voorgelegd en geen van de bevindingen waartoe de Commissie bij het onderzoek van de Joegoslavische producent kwam, staaft deze beweringen.

Noorwegen

(15) Bij het bepalen van de normale waarde voor de drie Noorse ondernemingen diende de Commissie rekening te houden met de betrekkelijk kleine hoeveelheden van het produkt die normaal op hun binnenlandse markt worden verkocht. Geconstateerd werd namelijk dat gedurende de periode waarop het onderzoek betrekking had ongeveer 96 % van de waarde van de omzet van deze producenten uit de export kwam, waarvan ongeveer de helft naar de Gemeenschap ging.

In het algemeen waren de verkopen op de binnenlandse markt derhalve te gering om een bruikbare vergelijking met de verkoop voor export van het betrokken produkt naar de Gemeenschap mogelijk te maken.

Slechts ten aanzien van één van deze drie ondernemingen — en voor drie van de produktkwaliteiten die door haar werden verkocht op een totaal van negen in beschouwing genomen produktkwaliteiten — werd een afzet op de binnenlandse markt geconstateerd die de drempel bereikte van 5 % in volume van de equivalente produktkwaliteiten die naar de communautaire markt werden uitgevoerd. Het gebruik van deze drempel in dergelijke gevallen werd door de Commissie ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 3643/84 [1] in de antidumpingprocedure ten aanzien van de invoer van elektronische schrijfmachines uit Japan. Derhalve werd voor de genoemde drie produktkwaliteiten en voor deze ene onderneming de normale waarde voorlopig bepaald op basis van de binnenlandse prijzen.

(16) Gezien het ontbreken van voldoende hoeveelheden aan binnenlandse afzet om een duidelijke vergelijking mogelijk te maken voor alle andere produktkwaliteiten die door de Noorse ondernemingen worden vervaardigd, was het noodzakelijk de normale waarde voor deze kwaliteiten op een andere grondslag te bepalen. De ondernemingen zelf stelden voor de prijzen bij uitvoer naar derde landen voor dit doel te gebruiken.

Deze suggestie werd door de Commissie niet aanvaard aangezien zij niet kon bevestigen dat de prijzen bij uitvoer naar andere markten dan de Gemeenschap niet in feite dumpingprijzen waren. Bovendien was de door het onderzoek bestreken periode een periode met grote schommelingen in de koersen van bepaalde belangrijke valuta's in de wereld, hetgeen een factor van onzekerheid te meer zou zijn geweest voor iedere keuze van een passende uitvoermarkt van het derde land, waarop de normale waarde zou kunnen worden gebaseerd.

[1] PB nr. L 335 van 22. 12. 1984, blz. 43.

(17) Om de hierboven uiteengezette redenen werd de normale waarde voorlopig bepaald op basis van aangenomen waarden in Noorwegen. De aangenomen waarden werden vastgesteld op basis van de door de ondernemingen gedurende het onderzoek opgegeven kosten voor elke belangrijke produktkwaliteit die door hen werd vervaardigd en verkocht. Deze produktiekosten bestonden uit de werkelijke uitgaven voor het vervaardigen van de betrokken kwaliteit, blijkend uit de boeken van de ondernemingen over de door het onderzoek bestreken periode. Waar in deze produktiekosten niet reeds de vaste kosten, met inbegrip van afzet-, administratieve en andere algemene onkosten waren begrepen, werd een procentuele factor, overeenkomende met die welke door de onderneming werd toegepast, toegevoegd ten einde rekening te houden met deze onkosten. Deze procentuele factor bleek redelijk, in het licht van alle gedurende het onderzoek geverifieerde financiële gegevens. Vervolgens werd een redelijke winstmarge aan bovengenoemde kosten toegevoegd. Ten einde te verzekeren dat deze winstmarge de resultaten van elke onderneming over een representatief tijdvak zou weergeven, werd besloten hiertoe, uitgaande van de geverifieerde serie financiële rekeningen die door de ondernemingen werden vorgelegd, de gemiddelde bedrijfswinst te nemen die in de drie meest recente financiële kalenderjaren voorafgaande aan het onderzoektijdvak was behaald.

Met het oog op het uiterst beperkte aandeel van de eerder genoemde binnenlandse verkopen, en aangezien uit de geverifieerde financiële rekeningen geen geografische spreiding van de winsten naar voren kwam, werden de totale bedrijfswinsten (en niet specifiek de binnenslands behaalde winsten) beschouwd als de meest redelijke grondslag voor de vaststelling van de winstmarge. Wat dit aangaat zij opgemerkt dat de ondernemingen alle drie slechts siliciumcarbidemateriaal vervaardigden en verkochten, en dat de hunnerzijds verstrekte gegevens te zien geven dat in 1983/1984 de winstgevendheid van de binnenlandse verkopen in Noorwegen — in zoverre deze plaatsvonden — over het algemeen hoger was dan of ten minste gelijk was aan de winstgevendheid in het geheel genomen.

(18) Er zijn lange tijd nauwe contacten met de Noorse exporteurs geweest ten aanzien van voorlopige bevindingen, in de vorm van bijeenkomsten en briefwisselingen. Deze producenten hebben in alle stadia de bevindingen van de Commissie betreffende dumping en schade, in alle drie de gevallen om analoge redenen, betwist. Hun bezwaren tegen de bevindingen inzake de normale waarde zijn in twee groepen onder te brengen. In de eerste plaats maken zij hoe dan ook bezwaar tegen het gebruik van aangenomen waarden om de normale waarde vast te stellen, zoals uiteengezet in overweging 19. In de tweede plaats maken zij bezwaar tegen de wijze waarop de aangenomen waarden zijn berekend, zoals uiteengezet in de overwegingen 20 tot en met 23.

Het bezwaar van de Noorse producenten tegen het gebruik van aangenomen waarden als grondslag voor de normale waarde

(19) Door bovengenoemde producenten is gesteld dat het gebruik van aangenomen waarden, althans in onderhavig geval, ingaat tegen de handelslogica, in zoverre het leidt tot het toerekenen van een vast en gelijk winstaandeel aan elke produktkwaliteit, aldus aan een producent met kostenvoordelen de mogelijkheid ontnemend om vrijelijk te concurreren en zelf prijzen te stellen met winstmarges die afhankelijk van de produktkwaliteit en de concurrentiesituatie uiteenlopen.

Bij gebreke van enigerlei verifieerbaar bewijsmateriaal waardoor een toedeling van per produktwaliteit uiteenlopende winstmarges mogelijk geworden zou zijn, was de Commissie verplicht de door de ondernemingen gedurende het onderzoek aangegeven kosten alsmede de winsten eenvormig op basis van de omzet toe te rekenen, opdat deze volledig zouden worden verwerkt in de verkopen van dezelfde periode.

Bezwaren van de Noorse producenten tegen de berekening van de Commissie van de aangenomen waarden

(20) De Noorse producenten werden, voorafgaand aan het onderzoek ter plaatse van de diensten van de Commissie, ervan in kennis gesteld dat de kostenpositie uitgebreid zou worden onderzocht. Zij werkten samen met de commissie en verschaften haar uitgebreide gegevens aangaande de kostenstructuur en financiële boekhoudkundige gegevens uit de eigen boeken van de ondernemingen en extern door accountants gecontroleerde jaarrekeningen, alsmede handelsgegevens en technische gegevens. Van alle ondernemingen werd vastgesteld dat zij voor het beheer werkten met boekhoudsystemen waarin rekening werd gehouden met de uiteenlopende variabele kosten van de voornaamste produktcategorieën. Verkoop- en algemene administratieve kosten werden over het algemeen toegerekend aan alle produktkwaliteiten, in overeenstemming met de praktijk bij elke onderneming gedurende het onderzoektijdvak. Voor wat zowel de variabele als de vaste kosten betreft, hadden de ondernemingen derhalve in die fase geen bezwaar tegen deze vorm van samenstelling van de kosten van afzonderlijke produktcategorieën.

Bij bespreking van de voorlopige resultaten van het onderzoek, waaruit in verschillende mate bij verscheidene produktkwaliteiten van elke onderneming het bestaan van dumping bleek, werden er twee hoofdbezwaren geuit tegen de wijze waarop de aangenomen waarden berekend waren. Deze bezwaren werden in enigszins verschillende formuleringen door alle drie ondernemingen naar voren gebracht.

(21) Het eerste bezwaar betrof de winstmarges die bij vaststelling van de aangenomen waarden waren gebruikt. In overweging 17 is de berekeningsmethode hiervan reeds beschreven. De ondernemingen stellen dat van „een redelijk bedrag voor

winst" in de zin van artikel 2, lid 3, sub b), ii), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 geen gebruik was gemaakt bij het vaststellen van de aangenomen waarde.

De grondslag van dit bezwaar lijkt de omvang te zijn van de aangetroffen winstmarges. Deze waren groter dan de winstmarges die waren toegerekend aan andere Noorse industrieën waarvoor in de afgelopen jaren bij anti-dumpingprocedures aangenomen waarden waren vastgesteld. Deze procedures betroffen evenwel industrieën en ondernemingen die ten tijde van het onderzoek in kwestie verliezen leden of zeer geringe winsten boekten, en voor wie een nauwkeurige winstmarge op basis van de eigen recente resultaten van die industrie of onderneming niet beschikbaar was. Ditzelfde kan van de onderhavige procedure evenwel niet worden gezegd, aangezien de gebruikte marges de geverifieerde werkelijke winsten van de betrokken ondernemingen zijn. Bovendien werden in dit geval gemiddelden berekend van de winsten over verscheidene jaren, ten einde een mogelijk onbillijke vaststelling te vermijden die op een uitzonderlijk winstgevend jaar zou zijn gebaseerd. Een van de ondernemingen had zelf namelijk een van de in het gemiddelde begrepen jaren beschreven als het qua winstgevendheid slechtste jaar in haar hele bestaan sedert 1945. De werkelijk behaalde winsten, indien deze bestaan en nauwkeurig kunnen worden nagegaan, zijn uiteraard de meest redelijke maatstaf van winstgevendheid om voor dit doel te gebruiken met de minste kans op onbillijkheid of discriminatie.

(22) Het tweede bezwaar betrof de overblijvende bestanddelen van de aangenomen waarden : de kosten. Algemeen gesproken wezen alle drie de ondernemingen op de noodzaak gedetaillerde correcties op de hun voorgehouden voorlopig vastgestelde bevindingen aan te brengen en de Commissie heeft deze bevindingen gewijzigd wanneer deze correcties op de grondslag van het gedurende het onderzoek verzamelde bewijsmateriaal konden worden gestaafd. Bij de eerste voorlegging van de voorlopige bevindingen wees elke onderneming evenwel op hetzelfde : hun tot nu toe gebruikte methoden om de kostprijs van de produktkwaliteiten te berekenen gaven niet adequaat de technische en commerciële werkelijkheid weer. Zij stelden dat dit de ondernemingen reeds enige tijd bekend was, doch dat het onderzoek van de Commissie dit besef had bespoedigd. Zij vroegen tijd en gelegenheid om op basis van herziene criteria de Commissie nieuw materiaal te mogen aanbieden. De Commissie had grote twijfel ten aanzien van de juistheid van een dergelijke procedure doch besloot het verzoek in te willigen en de ingediende stukken nauwkeurig op hun individuele waarde te onderzoeken, los van de vraag of dergelijke gegevens op geldige wijze bij de voorlopige vaststellingen in aanmerking konden worden genomen, aangezien een en ander eerst na de afsluiting van het onderzoek ter plaatse was voorgelegd.

Het nieuw aangeboden bewijsmateriaal verschilde per onderneming in draagwijdte en volledigheid, doch was in alle gevallen gelijk van strekking. Afgezien van detailpunten met betrekking tot het reeds genoemde en al verzamelde bewijsmateriaal, stelde elke Noorse producent dat er belangrijke wijzigingen nodig waren in bepaalde criteria van kostenberekening — grotendeels op technische gronden — en dat deze criteria met terugwerkende kracht zouden moeten worden aangewend ten einde de aanvankelijke onderzoekbevindingen te wijzigen. Enkele op deze grondslag voorgestelde wijzigingen waren verstrekkend — één onderneming stelde dat zij als gevolg ervan haar stelsel van kostenberekening volledig had gereorganiseerd — doch in alle gevallen was naar hoeveelheid het meest opvallende resultaat de aanmerkelijke vermindering van de kosten en dientengevolge van de normale waarden van metallurgische en draadzaag-produktkwaliteiten, waarvoor de hoogste niveaus van dumping voorlopig waren vastgesteld. In een latere fase van de procedure heeft één der ondernemingen argumenten voorgelegd voor de herziening van de criteria voor toedeling van algemene kosten, welke in de praktijk voor bepaalde produktkwaliteiten tot een soortgelijk resultaat zouden hebben geleid.

(23) De Commissie is van mening dat — ondanks de verschafte uitgebreide argumenten en technische uiteenzettingen — door de ondernemingen op dit gebied geen nieuwe feiten naar voren zijn gebracht die het eingenlijk volledig loslaten van de bevindingen uit haar onderzoek rechtvaardigen. Waar anderzijds de aanvullende gegevens nieuw materiaal bevatten inzake detailpunten met een objectief verifieerbare betrekking tot de reeds gedurende het onderzoek gecontroleerde gegevens, heeft de Commissie hiermee rekening gehouden en de bevindingen op passende wijze verbeterd. Zoals boven uiteengezet werden de aangenomen waarden in Noorwegen uitsluitend gebaseerd op door de ondernemingen zelf ingediende gegevens en werden deze geverifieerd met betrekking tot de reeds aanzienlijke tijd en gedurende het hele onderzochte tijdvak door deze ondernemingen dagelijks toegepaste stelsels van financiële administratie en kostenberekening.

Een van de ondernemingen heeft voorafgaande aan het onderzoek gewezen op het feit dat, ofschoon vele kwaliteiten siliciumcarbide dikwijls worden verkocht onder verwijzing naar kwaliteitsspecificaties die in onderlinge overeenstemming met de individuele betrokken afnemer worden vastgesteld, haar stelsel van kostenberekening zo was opgezet dat het de feitelijke kosten slechts weergaf in termen van breed opgevatte produktcategorieën, welke gewoonlijk worden onderscheiden door verschillen in scheikundige samenstelling, kleur, korrelgrootte en toepassing. Dit laatste was evenwel juist de grondslag waarop de Commissie haar bewijsmateriaal had verzameld en haar onderzoek had uitgevoerd. Terzelfder tijd wees deze onderneming erop dat haar kostenrapportering volledig in haar procedures van financiële administratie en beheer was verwerkt, hetgeen eveneens bij de

andere Noorse ondernemingen het geval bleek te zijn. Het belang van de stelsels van financiële administratie en kostenberekening die de ondernemingen ten tijde van het onderzoek gebruikten, berust niet alleen in de objectief verifieerbare aard van het bewijs dat zij verschaften, doch eveneens in hun gebruik in het beheer gedurende een lange periode tot aan en met inbegrip van de tijdsduur van het onderzoek. Deze stelsels hebben derhalve, naast de registratie van de resultaten van de ondernemingen overeenkomstig de toentertijd bij de directie bekende criteria, het raamwerk verschaft waarbinnen de beheersbeslissingen, met inbegrip van besluiten inzake de prijsstelling, werden genomen. Het is derhalve niet mogelijk de stelling te aanvaarden dat de Commissie de achteraf op basis van met terugwerkende kracht herziene criteria geraamde produktkosten zou moeten aanvaarden in plaats van de kosten die zijn berekend met behulp van in de ondernemingen voorafgaande aan en gedurende het onderzoektijdvak van kracht zijnde normale procedures bij de financiële administratie van het beheer. Het innemen van een ander standpunt zou inhouden dat de Commissie, in een geval van aangenomen waarden als grondslag voor de normale waarde, zou afwijken van de door de ondernemingen in de betrokken periode gebruikte cijfers.

C. Prijzen bij uitvoer

(24) De prijzen bij uitvoer werden vastgesteld op basis van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen voor de produkten die met het oog op uitvoer naar de Gemeenschap werden verkocht.

D. Vergelijking

(25) Bij het vergelijken van de normale waarde met de exportprijzen heeft de Commissie zo nodig rekening gehouden met alle verschillen die van invloed kunnen zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen wanneer beweringen inzake een rechtstreekse samenhang tussen deze verschillen en de betrokken verkopen voldoende konden worden bewezen. Dit was het geval bij verschillen in verkoopvoorwaarden zoals kosten voor vervoer, kredietvoorwaarden, bijkomende kosten, kosten voor verpakking en voor lading, en commissies van verkopers. Eveneens werden, waar dit van toepassing was, de door belanghebbende partijen gevraagde correcties voor verschillen in fysieke kenmerken aangebracht.

Alle vergelijkingen werden gemaakt in het stadium af-fabriek.

(26) Een EEG-importeur van het produkt uit de Sovjetunie leverde kritiek op het maken van vergelijkingen in het stadium af-fabriek, gebaseerd op artikel 2, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 2176/84. De betrokken importeur kocht tegen een prijs waarin de kosten van vervoer over een lange afstand van de Sovjetunie tot zijn bedrijfsgebouwen waren begrepen. Dergelijke kosten zijn in het geval van dit soort materiaal, dat een betrekkelijk lage waarde heeft in verhouding tot het gewicht en de omvang ervan, aanzienlijk. De Commissie is verplicht de kosten voor vervoer uit te sluiten van de „prijs bij uitvoer", grens Gemeenschap, indien dergelijke kosten in de door de importeur betaalde prijs zijn begrepen.

(27) Dezelfde importeur stelde dat aan het vereiste voor „soortgelijk produkt" in artikel 2, lid 12, van Verordening (EEG) nr. 2176/84 door het gebruik van Noorse aangenomen waarden als basis voor de normale waarde niet is voldaan.

De redenen voor deze keuze zijn in de overwegingen 10 tot en met 14 uiteengezet. Bovendien toont het toekennen van een correctie voor een verschil in fysieke kenmerken van het ingevoerde produkt niet per se aan dat geen voldoende soortgelijk produkt ter vergelijking is gekozen.

E. Marge van dumping

(28) Uit bovenstaand voorlopig onderzoek van de feiten blijkt het bestaan van dumping met betrekking tot de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie, waarbij de dumpingmarges gelijk zijn aan het verschil tussen de vastgestelde normale waarde en de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap ; daarbij wordt de dumpingmarge uitgedrukt als percentage van de totale prijs bij uitvoer, cif, naar de Gemeenschap van het onderzochte produkt.

(29) Deze marges lopen uiteen al naar gelang van de Lid-Staat van invoer en de produktkwaliteit van het betrokken siliciumcarbide. De gewogen gemiddelde marges (in overweging 30 gedefinieerd) zijn als volgt :

	EEG / Algemene marge
Volksrepubliek China	31,5 %
Polen	8,9 %
Sovjetunie	23,2 %

De bovengenoemde producenten voerden over het algemeen slechts één of ten hoogste twee verschillende produktkwaliteiten van zwart siliciumcarbide uit. De overgrote meerderheid van de in de Gemeenschap vanuit deze landen ingevoerde hoeveelheden betrof macrogruis of de brokken waarvan dergelijk gruis kan worden vervaardigd, voor gebruik bij de produktie van slijptoepassingen of in vuurvaste en draadzaagtoepassingen. Al deze ingevoerde produkten zijn, met uitzondering van een zeer geringe hoeveelheid slijpgruis uit Polen, met dumping ingevoerd.

(30) In het geval van Noorwegen verschillen de marges eveneens al naar gelang van de exporteur en de kwaliteit van het betrokken siliciumcarbide. Zoals reeds uiteengezet, vervaardigen de drie Noorse ondernemingen een volledige reeks kwaliteiten van dit materiaal. Ofschoon een groot aantal van de kwaliteiten niet met dumping werd ingevoerd bleek dat, wanneer de door de Commissie aange-

troffen dumpingmarges (voornamelijk voor kwaliteiten die in de grootste hoeveelheden werden uitgevoerd) bij elkaar werden geteld en werden gewogen met betrekking tot de totale uitvoer naar de Gemeenschap van de onderzochte kwaliteiten — zonder rekening te houden met het verschil tussen de uitvoerprijzen en de normale waarde in het geval van niet gedumpte kwaliteiten — voor elke onderneming de volgende globale dumpingmarges werden aangetroffen :

Exporteur	EEG / Algemene marge
Arendal Smelteverk A/S	5,1 %
Norton A/S	6,2 %
Orkla Exolon A/S & Co.	1,7 %

Genoemde globale marges geven evenwel geen illustratie van wat de Commissie een belangrijk kenmerk acht van deze bevindingen, namelijk de concentratie van belangrijkere dumpingniveaus in twee bijzondere categorieën die ongeveer 35 % van de totale door Noorwegen naar de EEG uitgevoerde hoeveelheden voor hun rekening namen. De bij de eerste kwaliteiten voor metallurgisch gebruik aangetroffen dumpingmarges (met een minimaal SiC-gehalte van 85 %) bedroegen voor de twee grootste exporteurs namelijk 40,6 % en 14,6 %, waarbij de kleinste van de drie exporteurs gedurende het onderzoektijdvak niet in aanzienlijke mate bij de uitvoer van deze produktcategorie betrokken was ; voor draadzaagkorrelmengsels varieerde de marge tussen de drie exporteurs van 8,9 % tot 5,0 %.

Bij de bovenstaande dumpingmarges heeft de Commissie in haar berekeningen bepaalde nevenprodukten en afvalmaterialen niet begrepen. Zij is van mening dat de gebruikte gegevens die betrekking hebben op de normale produktverkopen en aangenomen waarden van deze ondernemingen, een representatieve maatstaf leveren voor de algemene dumpingniveaus bij uitvoer naar de Gemeenschap.

(31) Een van de Noorse ondernemingen, die verklaarde zich te beschouwen als de exporteur die in de oorspronkelijke klacht voornamelijk werd bedoeld, voerde aan dat de grote ongelijkheid tussen de in die klacht beweerde zeer hoge dumpingniveaus en de bij het onderzoek aangetroffen veel bescheidenere globale niveaus (die zij niettegenstaande stellig betwist, om de in de overwegingen 18 tot en met 22 uiteengezette redenen) de ongeldigheid aantoonde van de procedure die was ingeleid op basis van een door commerciële overwegingen ingegeven en niet door passend bewijsmateriaal gestaafde klacht. Dit argument was in het bijzonder gericht tegen de in de klacht vervatte aanwijzing van dumping, daar in de klacht de binnenlandse prijs in Noorwegen van een tamelijk hoge kwaliteit slijpmiddelen werd vergeleken met uitvoerprijzen van metallurgisch materiaal van een veel lager niveau. De Commissie kon deze zienswijze niet aanvaarden : een procedure wordt niet eenvoudigweg ongeldig omdat eruit blijkt dat bepaalde in de klacht vervatte gegevens niet juist zijn. Het onderzoek is er nu juist op gericht om duidelijk te maken of de in een klacht vervatte beweringen door feiten worden gestaafd. Hoewel voorts is vastgesteld dat de globale dumpingniveaus misschien bescheiden zijn, kan dit van bepaalde specifieke niveaus niet worden gezegd.

(32) Bij de invoer uit Tsjechoslowakije en Joegoslavië werd geen dumping vastgesteld. De procedure met betrekking tot deze invoer dient derhalve te worden beëindigd.

F. Schade

(33) Met betrekking tot de door de invoer met dumping veroorzaakte schade blijkt uit het de Commissie ter beschikking staande bewijsmateriaal dat de invoer in de Gemeenschap uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie van siliciumcarbide van 36 966 ton in 1981 tot 47 094 ton in 1984 (en 48 051 ton in 1985) steeg, hetgeen een stijging van 27 % (en 30 % in 1985) betekent. Terzelfder tijd was het verbruik in de Gemeenschap van dit materiaal weer gekomen op een niveau van 128 348 ton in 1984 tegen 127 348 ton in 1981, nadat het in 1982 en 1983 met onderscheidenlijk 10 % en 14 % was gedaald.

(34) Dientengevolge steeg het marktaandeel van siliciumcarbide van oorsprong uit de in de voorgaande overweging genoemde landen van 28,8 % in 1981 tot 36,9 % in 1984. In hetzelfde tijdvak daalde het marktaandeel van de EG-producenten in percentage van het EG-verbruik van 62,2 % in 1981 tot 52,5 % in 1984. De invloed van de invoer met dumping op de lagere verkopen van de EG-producenten blijkt uit het feit dat op basis van de cijfers van het verbruik in de Gemeenschap voor 1981 en 1984, die praktisch gelijk zijn, de stijging van het gezamenlijke marktaandeel van de genoemde landen iets minder is dan de daling van het marktaandeel van de EG-producenten.

(35) De gevolgen van het verlies aan marktaandeel dat in de voorgaande overweging wordt genoemd, worden niet volledig in de produktiecijfers van de EG-bedrijfstak weergegeven. Door de vier EG-producenten werd in 1984 ongeveer 100 000 ton siliciumcarbide produkten geproduceerd, tegen 103 500 ton in 1981 — hetgeen reeds een lager niveau betekent in vergelijking met de 115 000 ton van 1980. Geen enkele EG-producent heeft in deze periode zijn produktie aanmerkelijk verhoogd, terwijl bij de kleinste producent de produktie met ongeveer 27 % daalde. Ook de benutting van de capaciteit viel in 1984 terug tot 97 % van de niveaus van 1981 (EG-gemiddelde), ofschoon zij laag bleef in vergelijking met 1980, het laatste jaar met een bevredigende — zij het niet volledige —

capaciteitsbenutting voor de bedrijfstak van de Gemeenschap. Geen enkele producent heeft in 1984 zijn capaciteitsbenutting ten opzichte van het cijfer van 1981 aanzienlijk verbeterd en één producent bleef er duidelijk onder. Opgemerkt zij dat in de betrokken periode de produktie tot ongeveer 87 000 ton daalde zowel in 1982 als in 1983. Indien de bovengenoemde cijfers een bepaald produktieherstel in 1984 te zien geven, dan lijkt dit op basis van het beschikbare bewijsmateriaal voornamelijk in verband te staan met een toegenomen uitvoer van de Gemeenschap, een voorbijgaande verbetering, aangezien een groot deel van de extra omvang van de uitvoer is toe te schrijven aan tijdelijke wisselkoersschommelingen.

(36) Andere economische indicatoren met betrekking tot de EG-producenten laten zien onder welke druk zij, grotendeels als gevolg van de invoer met dumping, gedurende het tijdvak 1981 tot en met 1983/1984 werden gesteld. Het aantal vaste werknemers in de EG-bedrijfstak daalde in deze periode van 1 453 tot 1 311 personen. Een groot deel van deze cijfers betreft mensen met deeltijdwerk of technisch werklozen : terwijl dit in 1980 slechts tien werknemers betrof, steeg dit aantal tot 528 in 1982 en bedroeg 387 in 1983.

Ondanks deze rationaliseringsinspanningen verminderde de globale rentabiliteit van de verkopen van siliciumcarbide door de vier EG-producenten aanmerkelijk. Terwijl deze ondernemingen in 1980 alle winst hadden gemaakt of net hun kosten konden dekken, leden drie van deze ondernemingen in de periode van 1981 tot en met 1983/1984 verlies, en was de rentabiliteit van de vierde onderneming aan het einde van dit tijdvak tot het nulpunt gedaald.

Terwijl de algehele toestand voor alle kwaliteiten siliciumcarbide op verminderde of verdwenen winstgevendheid neerkwam, blijkt uit het beschikbare bewijsmateriaal met betrekking tot een meer gedetailleerde analyse van de kosten en winsten van enkele afzonderlijke ondernemingen, al naar gelang van de belangrijkste produktkwaliteiten, dat de metallurgische sector van de produktie en verkopen van siliciumcarbide onder zwaardere druk stond dan uit de algemene cijfers bleek.

Het belang van deze sector is daaruit af te leiden dat de metallurgische kwaliteiten ongeveer 45 % uitmaken van de totale produktieomvang van siliciumcarbide van de EG-producenten. De zwaarte van de druk blijkt uit het feit dat de belangrijkste EG-producenten die twee derde van de EG-produktie voor hun rekening nemen, tussen 1981 en 1983/1984 op dit activiteitengebied steeds meer verliezen hebben geleden, zodat aan het einde van dit tijdvak hun inkomsten uit de verkopen van metallurgisch siliciumcarbide slechts ongeveer 80 % van de totale kosten van de produktie, verkoop en administratie in deze sector dekken. Op deze bijzondere situatie wordt in de overwegingen 37 en 38 opnieuw gewezen.

(37) De Commissie onderzocht eveneens of de verkoop in de Gemeenschap van siliciumcarbide van de exporteurs waarbij dumping was vastgesteld, plaats had gevonden tegen prijzen die onder de prijzen lagen die voor gelijkwaardige soorten en produktkwaliteiten van de EG-producenten werden gerekend. Op twee factoren betreffende een dergelijke prijsvergelijking dient evenwel bij voorbaat te worden gewezen.

In de eerste plaats vond de Commissie het bewijs dat het niveau van de prijzen in de Gemeenschap reeds aanzienlijk was gezakt vóór de periode van onderzoek. De verkoopprijzen van de EG-producenten waren al verschillende jaren voor 1983 ofwel gedaald ofwel veel minder snel gestegen dan hun kosten. Terwijl de vraag naar siliciumcarbide in de Gemeenschap in deze periode stagneerde — of in bepaalde jaren terugliep — steeg niettemin het marktaandeel dat werd ingenomen door de invoer van de betrokken exporteurs zeer snel, ten koste van het aandeel van de EG-producenten, zoals omschreven in de overwegingen 33 en 34. De ontoereikende niveaus van de verkoopprijzen van de EG-producenten waren meer te wijten aan goedkope invoer, dan aan stagnatie van de vraag ; dit blijkt uit 1. het verlies van vroegere, reeds lange tijd vaste afnemers door de EG-bedrijfstak aan de exporteurs, 2. de veranderingen in marktaandeel, als zojuist genoemd, en 3. de andere economische en marktgegevens die in de overwegingen 35 tot en met 42 zijn samengevat.

In de tweede plaats werden in het geval van bepaalde exporteurs uit een land zonder marktecономie de correcties voor verschillen in fysieke kenmerken (overweging 25) begrepen in de prijsvergelijking voor een beoordeling van de schade, zodat het totale prijsverschil dat werkelijk op de markt werd vastgesteld — waarbij natuurlijk geen rekening werd gehouden met een dergelijke correctie — veel groter was dan de hieronder aangegeven percentages.

Bij een vergelijking op deze basis van de gewogen gemiddelde wederverkoopprijzen van deze invoer gedurende de onderzoekperiode met gelijkwaardige prijzen van de EG-producenten komt men tot de volgende resultaten. Over het algemeen werd vastgesteld dat de invoer uit de Volksrepubliek China gemiddeld 30 % onder de prijzen van de plaatselijke producenten lag, de invoer uit Polen 16 %, en de invoer uit de Sovjetunie 22 %. In het geval van Noorwegen is de toestand ingewikkelder, zowel door het veel grotere aantal produktkwaliteiten en het veel grotere aantal betrokken invoerende Lid-Staten, als door de bijzondere situatie in een belangrijke marktsector. Voor een hele reeks standaardproduktkwaliteiten, met inbegrip van draadzaagkorrelmengsels, doch met uitzondering van de eerste metallurgische kwaliteiten, werd een grote reeks prijsonderbiedingen vastgesteld, variërend van 0 % tot 24 %, met een gemiddelde van 11 %.

In het geval van de eerste metallurgische kwaliteiten, ongeveer een vijfde van alle Noorse invoer van siliciumcarbide naar de Gemeenschap gedurende het tijdvak van onderzoek (doch een veel groter aandeel van deze invoer in een der Lid-Staten), werd eveneens een onderbieding van de prijzen vastgesteld, van 18 % in het geval van één Noorse producent en van 21 % tot 33 % in het geval van een andere, zulks in vergelijking met de prijzen van die EG-producenten die door de druk op de prijzen door de Noorse invoer betrekkelijk weinig waren getroffen. Dit was bij voorbeeld het geval waar de afnemers van de EG-producenten verkoopregelingen hadden gehandhaafd tegen de prijsniveaus van vroegere periodes, of aankopen op basis van standaardaanbiedingsprijzen hadden gedaan. (In overweging 30 bleek dat slechts twee van de drie Noorse producenten sterk bij deze bijzondere marktsector waren betrokken.)

(38) Eén Noorse producent voerde inzake prijsonderbieding aan, met speciale verwijzing naar deze produktensector en naar de concurrerende actie van één communautaire producent, dat niet hij met de prijsverlagingen was begonnen doch dat deze slechts de door de bedrijfstak van de Gemeenschap toegepaste prijzen waren gevolgd.

Een dergelijke stelling is moeilijk op afdoende wijze te controleren. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat de bedrijfstak van de Gemeenschap zich in deze produktensector vaak heeft aangepast aan de prijzen van de Noorse invoer. De betrokken exporteur voerde aan dat dit het bewijs levert dat zijn eigen grote prijsverlaging geen aanzienlijke schade veroorzaakte voor de communautaire producenten. Zoals echter reeds is vermeld in overweging 37, is onderbieding door deze Noorse exporteur in deze sector vastgesteld, alhoewel niet op een dergelijke algemene wijze als in het geval van andere kwaliteiten van het produkt. De communautaire producenten die het meest betrokken zijn bij deze sector, hebben in feite steeds meer hun prijsniveaus aangepast aan die van de Noorse invoer om te voorkomen dat zij onderboden worden en verder verkoopverlies lijden. De schade die in deze sector aan de communautaire producenten is toegebracht moet derhalve niet alleen worden beoordeeld op basis van de onderbieding die nog kon worden waargenomen in de periode van onderzoek, doch ook met betrekking tot de uitgesproken sectoriële verliezen van de producenten van de Gemeenschap als vermeld in overweging 36. De omvang van deze verliezen is in tegenspraak met de bewering van de Noorse exporteur, aangezien deze een nogal duidelijke maatstaf geven van de schade die door de bedrijfstak van de Gemeenschap is geleden bij zijn pogingen om zijn marktaandeel te verdedigen tegen oneerlijk geprijsde invoer.

(39) Een verder argument dat door bepaalde Noorse producenten naar voren is gebracht heeft ook betrekking op de rentabiliteit van de communautaire producenten, waarbij wordt aangevoerd dat de bewering van aanzienlijke schade niet wordt ondersteund door en in feite niet strookt met de financiële verslagen over 1984 van bepaalde ondernemingen in de Gemeenschap. Een verbetering van de resultaten van de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1984 is reeds in overweging 35 vermeld, doch noch de officiële verslagen van de betrokken ondernemingen die de Commissie heeft onderzocht, noch het andere de Commissie ter beschikking staande bewijsmateriaal ondersteunen dit argument. De verslagen zijn niet bijzonder specifiek in hun toelichtingen en geven nauwelijks cijfermateriaal betreffende de activiteiten op het gebied van siliciumcarbide van de betrokken ondernemingen die in feite nog aanzienlijke activiteiten buiten dit gebied hebben. Bovendien moet het feit dat de verslagen met voldoening verwijzen naar de ontwikkeling van de siliciumcarbideactiviteiten in 1984, worden gezien in het licht van de verliezen die bij deze activiteiten werden geleden in de onmiddellijk daaraan voorafgaande jaren : er is hier geen tegenspraak met de opmerkingen die reeds in overweging 36 werden gemaakt inzake rentabiliteit — en in het bijzonder sectoriële rentabiliteit in de kwaliteiten van siliciumcarbideprodukten. Ook kunnen de argumenten die door de Noorse industrie naar voren zijn gebracht met betrekking tot een belangrijke kapitaalinvestering door een van de producenten van de Gemeenschap, bij de Commissie geen twijfel doen ontstaan omtrent de door die producent geleden schade, aangezien de investering plaatsvond om verouderde installaties te vervangen door een meer doeltreffende uitrusting en niet om de capaciteit uit te breiden.

(40) Bij het vaststellen van de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft de Commissie de gevolgen nagegaan van alle invoer met dumping van alle betrokken uitvoerende landen en producenten. Er waren grote verschillen in de marktaandelen van het communautaire verbruik van de exporteurs waarbij dumping was vastgesteld. Binnen het totale aandeel van 39,6 %, vermeld in overweging 41, had Noorwegen 30,3 % (in 1981 24,7 %), terwijl de vier overblijvende landen samen 9,3 % (in 1981 5,1 %) voor hun rekening namen. Bepaalde exporteurs voerden aan dat de gevolgen van hun eigen uitvoer naar de Gemeenschap afzonderlijk diende te worden beoordeeld en waren van mening dat deze geen aanmerkelijke schade had berokkend gezien het lage en/of dalende niveau van hun aandeel in deze markt. Bij het onderzoeken of cumulatie in dergelijke gevallen wel passend was, hield de Commissie rekening met de vergelijkbaarheid wat de fysieke hoedanigheden betrof van de ingevoerde produkten met die welke in de Gemeenschap worden geproduceerd, de ingevoerde hoeveelheden en het niveau van de prijzen van de ingevoerde produkten vergeleken met die van de concurrerende kwaliteiten die in de Gemeenschap worden geproduceerd. Op basis van dit onderzoek was de Commissie van mening dat de gedumpte invoer van de betrokken exporteurs kon worden geacht te hebben bijgedragen tot de aanmerkelijke schade die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werd geleden en dat deze invoer plaatsvond onder dergelijke voorwaarden dat wanneer de Commissie een exporteur afzonderlijk zou beoordelen, zij op discriminerende wijze ten aanzien van de rest zou handelen. Derhalve werd besloten dat de gecumuleerde invoer met dumping van alle exporteurs in aanmerking diende te worden genomen voor het vaststellen van de geleden schade.

(41) De Commissie heeft nagegaan of schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap werd veroorzaakt door andere factoren, zoals invoer uit andere bronnen of een voortdurende daling van de vraag. Met betrekking tot de eerste van deze alternatieve of aanvullende oorzaken van schade blijkt uit de ter beschikking staande gegevens inzake invoervolumes dat deze mogelijkheid geheel niet bestaat, aangezien tijdens de periode 1981-1984 het gecombineerde marktaandeel van de uitvoer van siliciumcarbide naar de Gemeenschap van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen, Spanje en de Sovjetunie steeg van 29,8 % tot 39,6 %, terwijl het aandeel van alle andere exporteurs samen praktisch voortdurend 8 % bleef. De daling van het aandeel in het verbruik van de Gemeenschap van de communautaire industrie kan derhalve rechtstreeks worden toegeschreven aan de gestegen invoer uit de bovengenoemde landen zonder enigerlei stijging van de invoer van andere exporteurs.

Wat de vraag betreft is reeds in overweging 31 vermeld dat het algemene verbruik in de Gemeenschap in 1982 en 1983 daalde en in 1984 weer het niveau van 1981 bereikte. Vastgesteld werd echter dat, ondanks deze dalende vraag, de invoer van siliciumcarbide van de exporteurs waarbij dumping werd vastgesteld, steeg met 27 %, terwijl de verkopen van de producenten van de Gemeenschap tussen 1981 en 1984 daalden met 13 000 ton of 19 %.

(42) Één exporteur noemde de nalatigheid van de Commissie om het filiaal van een producent van de Gemeenschap dat in een derde land is gelegen en dat aanzienlijke hoeveelheden siliciumcarbide uitvoert naar de Gemeenschap, aan een onderzoek te onderwerpen, als een vorm van procedurele discriminatie.

De Commissie deelt deze mening niet. De betrokken exporteur was niet opgenomen in de klacht die door de bedrijfstak van de Gemeenschap was ingediend: de betrokken communautaire producent was derhalve niet verplicht om zijn filiaal in de procedure in te voeren bij gebrek aan verklaringen omtrent dumping of schade, noch was de Commissie verplicht de onderneming te onderzoeken bij gebrek aan een wezenlijke klacht. In elk geval overweegt de Commissie steeds de mogelijkheid dat exporteurs die niet in de procedure zijn opgenomen verantwoordelijk kunnen zijn voor schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap; dit is gedaan in overweging 41. Bij het daar genoemde onderzoek van andere mogelijke factoren voor veroorzaking van de schade zijn geen redenen gebleken die doen veronderstellen dat dit filiaal enige verantwoordelijkheid hiervoor draagt.

(43) Zoals reeds in overweging 8 is uiteengezet, zullen de bevindingen met betrekking tot de invoer in de Gemeenschap, zoals deze was samengesteld op 31 december 1985, van siliciumcarbide uit Spanje afzonderlijk worden behandeld. Wat de schadeoverwegingen betreft is het echter noodzakelijk in dit stadium erop te wijzen dat, wanneer de gevolgen van deze invoer worden uitgesloten, de schade van de bedrijfstak van de Gemeenschap die voortvloeit uit de gedumpte invoer van andere in de klacht genoemde exporteurs, aanmerkelijk blijft.

(44) Op grond van het voorafgaande onderzoek kwam de Commissie voorlopig tot de conclusie dat de invoer met dumping van siliciumcarbide uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie aanmerkelijke schade veroorzaakte voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap. De omvang van deze schade dient in de eerste plaats te worden geraamd aan de hand van de prijsonderbieding en aan het verlies aan rentabiliteit in bepaalde sectoren ingevolge de prijsdaling tijdens de periode van onderzoek, als omschreven in de overwegingen 36 en 37.

G. Belang van de Gemeenschap

(45) De vertegenwoordigers van de verwerkende industrieën in de Gemeenschap en van afzonderlijke ondernemingen hebben aangevoerd dat het invoeren van beschermende maatregelen niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn omdat zij daardoor minder concurrerend zouden worden ten opzichte van de invoer van eindprodukten van oorsprong uit derde landen. Deze argumenten hadden in hoofdzaak betrekking op bijzondere marktsectoren, met name op die van de vervaardiging van gieterijbriketten en de lager geprijsde reeks van slijpgereedschappen. In het laatste geval werd daar nog aan toegevoerd dat beschermende maatregelen op siliciumcarbide-slijpkorrels ook dergelijke slijpgereedschappen minder concurrerend zouden maken op de markt van derde landen, waarnaar veel betrokken ondernemingen exporteerden.

(46) Zoals het geval is bij elke grondstof of elk bestanddeel kan verwacht worden dat dergelijke prijsverhogingen bepaalde gevolgen hebben voor de kosten van de verwerkende industrieën, doch de omvang van het nadeel van de industrieën hangt ervan af in hoeverre deze kostenverhogingen door hogere verkoopprijzen kunnen worden doorberekend aan hun afnemers zonder verlies aan verkoopvolume. Dit kan worden verhinderd door bij voorbeeld de concurrentiedruk van ingevoerde verwerkte produkten, of door een verlaging van het verbruik door de prijsflexibiliteit van de vraag in deze marktsector. Slechts één onderneming leverde bewijsmateriaal aan de Commissie met betrekking tot de specifieke gevolgen van de prijsverhoging van siliciumcarbide voor haar produktiekosten en er werd geen bewijsmateriaal verstrekt met betrekking tot de waarschijnlijke gevolgen van de verhoogde prijzen van de produkten van de verwerker op hun totale verkopen. Onder deze omstandigheden moet een beoordeling van de mogelijke gevolgen van de prijsverhogingen van siliciumcarbide voor de verwerkende industrieën zuiver speculatief blijven. Na een zorgvuldige afweging van bovengenoemde argumenten tegenover de ernstige moeilijkheden van de bedrijfstak van de Gemeenschap die rechtstreeks kunnen worden toegeschreven aan de dumping van dit materiaal, is de Commissie tot de slotsom gekomen dat in het belang van de Gemeenschap maatregelen tegen deze dumping dienen te worden genomen.

H. Verbintenissen

(47) De vertegenwoordigers van de exporteurs van de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie werden in kennis gesteld van de belangrijkste resultaten van het voorlopige onderzoek en hebben hun opmerkingen dienaangaande kenbaar gemaakt. Vervolgens werden door hen tevredenstellende verbintenissen aangeboden die erop neerkomen dat de prijzen voor invoer naar de Gemeenschap van siliciumcarbide van oorsprong uit deze landen de schade zullen opheffen die tijdens het onderzoek is vastgesteld voor de uitvoer uit de Volksrepubliek China en de Sovjetunie, waarvan de schademarge lager was dan de vastgestelde dumpingmarge, en de dumping zullen opheffen die ten aanzien van de Poolse uitvoer is vastgesteld. In het geval van de Noorse exporteurs zullen door de aangegane verbintenissen de marges van dumping of schade, welke daarvan de laagste is, worden opgeheven met betrekking tot die produktkwaliteiten waarvoor uit de voorlopige bevindingen van de Commissie zowel schade als aanzienlijke dumping is gebleken.

Gezien het bovenstaande en overwegende dat in de omstandigheden van het onderhavige geval de toepassing van dergelijke maatregelen nodig is, worden de door bovengenoemde exporteurs aangeboden verbintenissen aanvaardbaar geacht en kan het onderzoek derhalve worden beëindigd zonder instelling van anti-dumpingrechten op materiaal dat uit deze vier landen wordt ingevoerd.

(48) In het Raadgevend Comité werd geen bezwaar gemaakt tegen het aanvaarden van de door de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie aangeboden verbintenissen,

BESLUIT:

Artikel 1

De verbintenissen die werden aangeboden door de Vertegenwoordiging van de China National Machinery and Equipment Import & Export Corporation te Keulen, Bondsrepubliek Duitsland, door Arendal Smelteverk A/S, Eydehavn, Noorwegen, door Norton A/S, Lillesand, Noorwegen, door Orkla Exolon A/S & Co., Orkanger, Noorwegen, door Inter-Vis, Warschau, Polen, en door v/o Stankoimport, Moskou, Sovjetunie, in verband met de anti-dumpingprocedure betreffende invoer van siliciumcarbide van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Noorwegen, Polen en de Sovjetunie, vallende onder post 28.56 A van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met NIMEXE-code 28.56-10, worden hierbij aanvaard.

Artikel 2

Het onderzoek in verband met de anti-dumpingprocedure waarnaar in artikel 1 is verwezen wordt hierbij beëindigd.

Artikel 3

Het onderzoek in verband met de anti-dumpingprocedure met betrekking tot de invoer van siliciumcarbide van oorsprong uit Tsjechoslowakije en Joegoslavië wordt hierbij beëindigd.

Gedaan te Brussel, 7 oktober 1986.

Voor de Commissie

Willy DE CLERCQ

Lid van de Commissie